

Groningen terug naar onze roots

Correspondent in Groningen

Eindelijk ligt de Zeezwaluw in [Jachthaven Oosterhaven](#) in Groningen en kunnen we ontspannen. De komende 6 maanden geen zeiltochtjes meer in harde wind, onstuimige golven, sterke stroming, potdichte mist, regen of kou, maar "[Stad](#)" opnieuw leren kennen.

Aan de binnenkant van de buitensteiger hebben we schitterend uitzicht op 2 bruggen en aan de overkant van het smalle kanaal liggen klassieke platbodems zeilschepen afgemeerd.

Regelmatig komen grote binnenvaartschepen langsvaren op doorvaart naar Delfzijl of het Lauwersmeer. Het is een bijzondere stadsligplaats in Nederland en helemaal om daar de winter door te brengen. Het is totaal anders dan al onze vorige "overwinter-ligplaatsen" in de afgelopen jaren en zeker minder warm.

Niet alleen bepaald Covid-19 momenteel onze dagelijkse bezigheden maar ook het "winterklaar maken" van de Zeezwaluw en haar bemanning vraagt direct de aandacht.

Voorzeil van de rol en onderdeks opbergen, dinghy op de kop half op de zeerailing en kajuitdak zodat de kachelpijp gemonteerd kan worden. De Kabola dieselkachel kan nu gebruikt worden wat een prettiger en gezelliger warmte geeft dan een elektrisch kacheltje. Tegen optrekkende kou hebben we lichte vloerbedekking gekocht en gelegd. De eerste nachtvorst is intussen een feit en die hebben we door de goede voorbereiding prima doorstaan!

De kachelpijp aan dek

Brandende Kabola en nieuwe vloerbedekking

Op één van de eerste verkenningswandelingen naar de binnenstad zagen we op een gerestaureerd pand een mooie gevelversiering.

Het was een zonnewijzer met een heel toepasselijke tekst die perfect past bij de huidige pandemie: "Wat tijd niet oplost ... is geen probleem". Een waarheid als een koe zullen we maar zeggen!

Het pand met zonnewijzer

de mooie spreuk over tijd en problemen...

Deze uitspraak is ook van toepassing op onze reis van Cherbourg naar Groningen. Veel keiharde

wind, geen of minuscuul weergaatje, stroom tegen wind situatie en ga zo maar door. Maar na lang en errug geduldig wachten kwamen er iets betere weergaatjes en is het uiteindelijk toch gelukt.

Vlak naast het zonnewijzerpand zien we ook een tot appartementen gerenoveerd pakhuis die in vroeger dagen een oude touwslagerij was, "De Lijnbaan" geheten. Hier werden in een ver verleden, enorme lengtes touw voor de scheepvaart "geslagen". Ze voelen zich helemaal thuis zo midden in de nautische nostalgie.

Rustig verder wandelend via straten met bekende namen uit onze jongere jaren toen we in Groningen woonden (1970-1983) hebben zo goed als geen herkenningspunten meer voor ons hebben. Als enige zijn de fietsenwinkels nog bekend die nog steeds een goede broodwinning hebben zo te zien.

Fietzers van alle kanten

Dames en herenfiets

We worden namelijk links en rechts voorbij gesneld en bijna van de sokken gereden door fietsers, zelfs in de auto-arme winkelstraten. Het is dus uitkijken want een AIS met waarschuwing voor koerskruisers werkt niet op het vaste land. Niet alleen over de hoeveelheid fietsers in alle leeftijdscategorieën verwonderen we ons, maar ook over de giga-hoeveelheden gestalde/geparkeerde exemplaren op de trottoirs. Het slaat echt alles.

Maar Groningen is van oudsher een studentenstad én heeft een uniek verkeerscirculatieplan waar de fiets het vervoermiddel bij uitstek lijkt. Misschien gaan ze hun eigen, in jaren niet gebruikte vouwfietsjes nog wel uitgraven ...

Allemaal geparkeerde fietsen

In het centrum, het gebied rond de beide markten, Grote Markt en Vismarkt zijn de voor ons bekende grootwinkelbedrijven niet meer te bekennen. De markt kramen staan Corona proof opgesteld waardoor het minder vol en druk is met winkelen publiek.

Het stadhuis staat in de steigers en het Goudhuisje is weggemoffeld tussen "nieuwe" gebouwen.

Maar d'Olle Grieze (Martinitoren) staat nog fier op zijn plaats te pronken! Toch nog wat bekends!

D'Olle Grieze

De bekende merk-supermarkten zoals AH, Jumbo en Lidl worden met een bezoekje vereerd en ook hier kijken we onze ogen uit. Wat een verscheidenheid aan (Nederlandse) producten die in de meeste buitenland niet verkrijgbaar zijn. Zoals; Feeststol, die vroeger gewoon Kerststol heette, ontbijtkoek, oude kaas, rookworst en nog veel meer.

In elk geval wordt het smullen gedurende de winter en een heerlijk boot-bereidt en Corona-proof Kerstdiner. Of moeten we dat een Feestdiner noemen? De sociaal wenselijkheid van nieuwe namen voor de oude namen is voor ons als nuchtere zeelui onbegrijpelijk. Moeten we nu ook spreken over: "De feestman die over de daken schuifelt om pakjes onder de feestboom te leggen?" Wij dus niet hoor! Ons Kerstdiner zal geen problemen opleveren met de aanwezige ingrediënten. Bovendien hebben we tijd ...

In verband met Corona wordt er bijna overal contactloos betaald. Dat is geen probleem met de plastic kaartjes die we hebben, maar betalen met een smart telefoon of horloge gaat niet. Een horloge dragen we al jaren niet meer en onze "smart telefoon" blijkt niet zo smart te zijn.

Af en toe doen we een contante betaling (kleine bedragen) en willen zo van onze lading kopergeld af komen. Dat blijkt ook een leerproces. 1 cent muntjes zijn uit het Nederlandse betalingsverkeer onttrokken en bij betalen met 2 cent muntjes wordt bedenkelijk gekeken.

Die muntjes die we nog hebben, verdwijnen nu dus bij het groot vuil, zo worden we nooit rijk! Gelukkig zijn en blijven stuivertjes nog een geldig betaalmiddel.

In onze korte verkenning rondes waren dit de meest opvallende ontdekkingen bij ons inburgeringsproces na 18 jaar. Er zullen zeker nog meer volgen, dat zal de tijd leren!

